dnine, zakar se imajo oskrbovati. Naznanila prejema deželni alpski inšpektor Jos. Pacher v Celovcu.

Automobil se je vnel in popolnoma zgorel je avtomobilničarju Hans Rauter v Sv. Andreju. Škoda je velika.

Zaprli so v Beljaku berača Karla in Erno Schidler, ki sta napadla policaja in sta vsled tega javnega nasilstva obtožena.

Vlomil je neznani tat v kočo na Platzeralpi pri Puchreitu in pokradel precej tam shranjenega blaga.

Nepoboljšljiv je menda Janez Taurer, ki je že 33 krat predkaznovan, čeprav je šele 35 let star. 29. julija je prišel iz zapora, kjer je zadobil tatvine 10 mesecev sedel. Takoj drugi dan pa je že zopet v občini Irschen vlomil in kradel. Vjeli so ga in zaprli v Greifenburgu, a tam se mu je posrečilo pobegniti. Malo pred italijansko mejo pa so ga zopet orožniki vjeli in odvedli v deželno sodnijo v Celovcu.

Pazite na deco! V Celovcu padla je 3 letna hčerka trgovca Fr. Waldner v posodo z vrelo vodo. Dobila je take opekline, da je vkljub pomoči zdravniški pomoči kmalu nato umrla.

Predrzni tat ukradel je v Gurlitschu iz neke vile pohištva za 200 kron. Potem je hotel še drugo ednako tatvino izvršiti in je pripeljal kupce celo k vili. A tam so ga pregnali.

Zaprli so v Sv. Lenartu Petra Rabensteiner, ker je na paši koze kradel. — V Beljaku so zaprli nekega Albina Rautz zaradi žaljenja veličanstva. Rekel je, da se hoče v ječi pijančevanja odvaditi.

Utonila sta v Redingu 11 in 14 letna sinova tesarja Valentina Graf.

Nesreča. Čuvaj Sparowitz pri Svetnivasi je hotel iz železniške proge pregnati neko kravo, ko je ravno vlak pridrdral. Vlak je čuvaja in kravo prijel. Sparowitz je bil težko ranjen.

Ponarejeni denar se je izdajalo na „žegnanju“ v Djekšah. Sleparjev se še ni dobilo.

Tat. V Pfaffendorfu ukradel je hlapec Hugo Mittermoser svojemu gospodarju kolo in zlatnine za 200 kron ter jo je potem neznano kam pobrihal.

Vlomil je nekdo v vilo „Seehof“ v Seebodenu in ukradel kolo za 215 K ter štifletne za 14 K.

Koledar naprednega čebelarja za avgust.

(Piše: Alojzij Križanič, Vel. Nedelja.*)

Glavna in končna čebelna paša je pred nami. Vsakega napredno mislečega čebelarja sveta dolžnost bodi si svoje panje natančno ogledati, nje pripraviti z združitvijo, z dodanjem zrele zalege; z zamenjavo zdravih, krepkih, mladih matic; z odstranjevanjem trotovk in nje zalege; kakor tudi mogoče s špekulativnim pitanjem, — da jim pripomoremo do ogromnega naraščaja čebel — delavk, ki nam le kod močna družina zamore jesensko čebelno pašo iskoristiti in nam nanositi medu, katerega zdravilo in jed je nad vse dobro poznana, čebelarja pa založi z svitlimi kronicami in mu na tak način njegov trud poplača. Da se to zgodi, treba je:

1. Da imamo močno obljudeno čebelno družino, katero smo ojačili z dodanjem zalege, smo po dva, tri ali štiri slabe panje združili in le tisto matico pustili, v katerem kod majhna družinica je bilo vse v najlepšem redu založeno z lepo mlado zalego, vse ostale matice pa smo uničili. Med je odvisen le od teških rojev, s slabiči pa imamo samo jezo, je moremo pitati, vsak čas so izpostavljeni veščam, mravljam, pajkom, štrigalicam, torej samim nadležnim črvom, končno če ne prej, nam pa v spomladi umrjejo, ker se slabič ne more ogreti in zimskega mraza varovati, mora torej več medu jesti, da se ogrejejo čebele, kar je pa v zimi škodljivo, ker ne morejo izleteti in se očistiti, jim blato v črevesih zaostane in — umreti morajo. Lahko tudi slabiče srednje močnemu panju dodamo.

2. Da imamo mlado krepko matico, ki nam mora še zaleči dokaj mladih čebel, ki so neobhodno v spomladi za ogrevanje in pitanje zalege potrebne, ker stare čebele le donašajo med, obnožnino, smolo, medtem ko bi zalega bila izročena gladu in smrti, ko ne bi bilo mladih v pozno jesen izleženih čebel. Posebej še se moramo prepričati o stanju matice in nje o d p r t e zalege v tistem panju ki trotov ne zakolje v avgustu, tak je ali brez matice, ali trotnik, ali pa ima prestaro, neoplodjeno matico.

3. Z špekulacijskim pitanjem se štirinajst dni pred vsako glavno pašo jenja; misliti moramo tako, da imamo ne le samo ogromno izleženih čebel, ampak da še iste vsaj štirinajst dni ostanejo kod varuhi mlade zalege v panju, in če torej ne grejo na pašo, kakor se nam to dozdeva, ampak se mora čas špekulacijskega pitanja tako vpeljati, da imamo v glavni paši res izletajoče delavke donašalke meda; tedaj si koristimo.

4. Kar se pa meda tiče, naj ne bo noben čebelar v skrbeh, kam ga prodati. Pač pa naj bo med čist, brez vsake primesi voščin ali še celo zalege, v lepih posodah. Pomniti moramo, da se le tisti sati z medom odvzemajo, ki imajo vsaj četrt do polovice sata že med zadelan in zalepljen; ne smemo se pa dotakniti satovja, na katerem se še zalega nahaja. Vsa priprava kakor: izmetalnica (Schleudermaschine), vilice (Gabel), nož, glaži ali plehasta posoda naj bo predvsem lepo čista, ako hočeš med za »konto« prodati; misli, da je čistota glavna čednost čebelarja Le pomisli, stari slamnat koš, ko ga z blatom z zmesjo iz kravjega in ilovice obmaže, čebele z žveplom zakolje, zdrobi in stiska vse čebele, vse črve, vse ličinke tako da se človeku studi misliti oz brati, kaj šele če bi moral tako godlo jesti — — — pfuj! Torej čistost in še enkrat čistost! Napreden čebelar kaj takega gotovo storil ne bo. Končno želim vsem čebelarjem, da bi patron čebelarjev sv. Ambrož se zrl na vsako posodo in njo napolnil do vrha z medom. — — Zun! zun! zun!

*) Pod tem naslovom objavljali bodemo vsak mesec kratki semamek poglavitnih čebelarskih del, katerega nam daje v hvalevredni ljubeznivosti eden najboljših štajerskih čebelarjev, g. Križanič na razpolago. (Op. uredn.)

O izkoriščanju odpadkov okopavin.

K okopavinam prištevamo vse one poljedelske rastline, katere moramo ves čas njihove rasti pridno okopavati, ako hočemo, da se nam dobro obnesejo. Tu sem spadajo razne gomoljnate in korenaste rastline kakor krompir, topinambur, korenje, repa, pesa, podzemska koleraba, pa tudi zelje in buče. Ko se spravlja v jeseni korenje, repa, pesa, podzemska koleraba in zelje pod streho, nakopiči se mnogo njihovih odpadkov oziroma perja. V tem času je krme, osobito pa za prešiče, odveč, zato je umestno, da se to perje posuši in shrani za zimsko in pomladansko krmljenje. Kjer imajo kozolce, devajo pesino, repino in korenjevo perje v te, da se v njih posuši. Perje podzemske kolerabe in zelja, posebno pa zeljnih trsov, se pa ne more spraviti oziroma posušiti na ta način. Tam, kjer kozolcev nimajo znosijo odpadke okopavin, če je le mogoče pod streho, obesijo jih pa tudi na ograje, ali pa jih celo razširijo po kakšni trati, da se posuše. Ako je jesen za sušenje teh odpadkov ugodna, t. j. suha in vetrovna, posuše se dobro v kozolcih in v podstrešjih ter celo razširjeni po tleh, nakar se shranijo potem za zimsko in pomladansko krmljenje prešičev. Vse drugo pa je, ako ni jesen vetrovna in če še celo dežuje. V takem slučaju segnije večina v kozelce in pod druga ostrešja spravljenih odpadkov, posebno pa gredo popolnoma pod zlo oni odpadki, ki vise po ograjah in ki leže razširjeni po tleh. V tem slučaju je ves naš trud zaman in proti koncu zime nastopi vsled tega pomanjkanje krme za prešiče. Kaj nam je toraj storiti, da to preprečimo? Naše gospodinje, ki prešiče navadno same oskrbujejo, začno segati v tem slučaju po ajdinih plevah, po suhi detelji, po senenem drobu, toraj po takšni krmi, ki je v primeri z dobro spravljenimi zgoraj navedenimi odpadki malovredna. — Da imam tu v mislih krmljenje plemenskih prešičev, razume se pač samo ob sebi. — Ko pa nastopi spomlad, se vidi naše ženske po njivah, kjer stikajo kurja črevca in drug malovredni plevel, da bi prehranile z njim prešiče vsaj za silo. V pretekli jeseni je pa šlo morda mnogo izdatne krme v obliki okopavinih odpadkov samo zato pod zlo, ker se niso primerno spravili, dasiravno so stroški za to razmeroma malenkostni. Pravilno in sicer po obilnih skušnjah pisca teh vrstic in po skušenjah drugih gospodarjev, kateri so piščevim navodilom sledili, se pa doda ohraniti odpadke raznih okopavin na naslednji način: V jeseni, ko se zelje pobira ter spravlja pod streho, spravi naj se čimpreje za tem, n. pr. v enem tednu časa, tudi krmska pesa, korenje, repa in podzemska koloraba. Vehe od zelja kakor tudi njegovi trsi, naj se s primernim orodjem razsekajo na kose, prav tako tudi pesino, korenjevo, repino perje itd. Ves ta materijal, zmešan s prav drobčkano repo in korenjem vred, naj se znosi potem v kako staro, za kisav že ne, več rabljivo kad ali pa v kak za hranjenje vina nerabljiv sod, ter naj se ga, ko je plast materijala že precej debela, čim mogoče dobro stlači z obutimi nogami. Tako naj se ravna, dokler se kad ali sod do vrha napolni. Na vrh tako spravljenih odpadkov naj se položijo tako kakor pri kisavi deske in obtežijo potem z debeljšimi kamni. Konečno naj se nalije v kad ali sod toliko vode, da bo segala do gornjega roba posode. S tem je to delo dovršeno.

Tako vloženi odpadki se v kratkem času tako kakor repa ali zelje skisijo in pokladajo se potem lahko v zimskem času, ko primanjka druge zelene krme, osobito pa zgodaj na spomlad, ko ni na polju še nič primerne krme, prešičem v kuhanem stanu. Prešiči žro takšno kislo krmo jako radi, ta krma je v primeri z ajdinimi plevami, cempirjem ali senenimi plevami, suho deteljo itd. veliko redilnejša. Če se tako ravna, ni potreba zgubljati časa spomladi z zamudnim nabiranjem kurjih črevc in drugega plevela po njivah.

Kdor redi mnogo prešičev in prideluje prav v to svrho mnogo okopavin, ni potreba, da se poslužuje za spravljanje okopavinskih odpadkov ravno kadi ali sodov, ampak poslužuje se lahko takozvanih prezimnih jam. Te jame se pa napravijo takole: Kje na prostem, toda v bližini svinjakov, se izkopa do 80 cm globoka, spodaj 1 meter, zgoraj pa 1 m 50 cm široka ter poljubno dolga jama. V to jamo naj se stlači odpadke popolnoma tako kakor v kad ali sod, le s tem razločkom, da se napravi podolgič kakih 60 do 80 cm visok ter kolikor mogoče dobro stlačen graben, katerega se konečnos slamo pokrije in nanosi vrh te kakih 20 do 40 cm zemlje na debelo. Zemlja naj se potem čim mogoče dobro shodi ali stlači. Samo ob sebi se seveda razume, da mora biti jama na takem prostoru, kamor se ne steka deževnica ali kakšna voda, razun deževnice, ki pada naravnost na greben. Tako napravljeno in napolnjeno jamo odpre se potem na enem koncu in jemlje kisav zdolgič iz nje. Vselej pa, ko se to dela, je treba v jami ostalo, zraku izpostavljeno kisav, s slamo in deskami pokriti, da ji ne moreta škodovati solnce in dež, ter da se tudi precej močan, toda nikakor neprijeten duh, ne širi po sosedščini.

Kdor se ukvarja s prešičerejo v mali, osobito pa v veliki meri in ta način uporabe okopavinih odpadkov enkrat poskusi, ga gotovo nikoli več ne opusti. Ali skusiti, boljše rečeno resnično uvesti ga je treba, ne pa le ta članek prečitati, potem pa ničesar storiti, češ »saj to ni pri nas navada.« Ravno to je velika, neopravičljiva gospodarska navada pri nas, da se namreč marsikak istinito dober nasvet, marsikatera prav dobra naprava zato opušča, zato ne uvede, ker ni pri nas v navadi. »Stara navada je železna srajca«, veli naš pregovor, toda v železni srajci se pač ne more nihče dobro počutiti, bodisi po leti ali po zimi.

R. Dolenc.

(»Prim. Gosp.«)

Zelo okusno govejo juho

dajo najhitreje

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha).

Ena kocka da takoj — samo z vrelo vodo polita, brez vsakega drugega pridatka — 1 krožnik tečne goveje juhe. Komad po **5** vin.

Pazite na ime MAGGI in 398

varstveno znamko — zvezdo s križcem.

HEINRICH **LANZ** MANNHEIM

Größte und bedeutendste Lokomobilfabrik Deutschlands empfiehlt

VENTIL-LOKOMOBILEN

mit Leistungen bis 1000 PS.

Für Heissdampf bestgeeignetste Betriebsmaschine.

Oesterreichisches Verkaufsbureau: Emil Honigmann, Wien IX.